

forskellige Egne af Landet. Først da vi havde dette Grundlag, begyndte vi at forhandle nærmere med Sverige. Nu sagde det ærede Medlem, at det vilde være løjerligt at vedtage dette Lovforslag, førend Fiskerilovforslaget blev vedtaget. Vi kunne ikke, siger det ærede Medlem, vedtage et her og i Fiskeriloven noget andet. Heri har det ærede Medlem naturligvis Ret, men deraf, at dette Forslag blev vedtaget først, vilde jo ikke følge, at vi skulde vedtage noget andet i Fiskeriloven. Tværtimod vilde den naturlige Følge være, at Fiskeriloven paa dette Punkt ændredes i Overensstemmelse med det foreliggende Lovforslag. Er der i dette eller det andet Ting Flertal for Bestemmelserne i dette Lovforslag, vil der ganske naturligt i begge Ting være Flertal for at gennemføre tilsvarende Bestemmelser i Saltvandsfiskeriloven, saa der vil ikke fremkomme nogen Uoverensstemmelse mellem de to Lovforslag.

Det ærede Medlem sagde endvidere, at vi skulde vente med denne Sag, til der kan opnaas Overenskomst ogsaa med andre Lande. Ja, jeg har naturligvis ikke noget imod, om saadanne Overenskomster vedrørende Fiskeriet kunde udstrækkes til andre Magter, men der er her adskillige Vanskeligheder at overvinde, og det kunde jo være, vi kom til at vente længere, end mange Fiskere, som ere interesserede i dette Spørgsmaal, i Virkeligheden synes om. Det forekommer mig derfor, at det ærede Medlems Indvendinger egentlig ikke have rokket ved det, der ligger til Grund for det foreliggende Forslag.

Det ærede Medlem for Ærø (Fredriksen) og det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) beklagede, at Fællesbestemmelserne, der her ere foreslaaede, ikke ogsaa strakte sig saa vidt, at de kom til at vedrøre Fiskeriet af Hummer. Ja, det er jo et Spørgsmaal, som har været under Overvejelse, og som ogsaa har været Genstand for nærmere Forhandling, men det er ikke lykkes at faa udstrakt de foreslaaede Bestemmelser til ogsaa at omfatte dette Punkt. Jeg haaber imidlertid, at det ved anden, gunstigere Lejlighed skal lykkes at faa dette Spørgsmaal frem, saa at der ogsaa kan komme Forstaelse herom. Jeg kan ikke nægte, at jeg vilde sætte Pris paa, om det foreliggende Lovforslag kunde blive gennemført i indeværende Samling, og trods de Udtalelser, som fremkom fra det ærede Medlem for Helsingør (Chr. Ras-

mussen), haaber jeg endnu, at det skal kunne lykkes.

Ingvard Jensen: Jeg ønsker kun at sige et Par Ord angaaende næstsidste Stykke i § 1 af Konventionen, angaaende Fiskeriet ved Bornholms Kyst. Det, som særlig giver mig Anledning til at tage Ordet her, er en Udtalelse fra det ærede Medlem for Ærø om, at ogsaa Konventionens Bestemmelser vedrørende Bornholm vare meget tilfredsstillende. Det er noget, jeg absolut maa protestere imod. Forholdene have aldrig været tilfredsstillende der og blive det heller aldrig med de Bestemmelser, som findes her i Konventionen. Men det har jeg udtalt tidligere, da Konventionen blev gennemført i 1899, saa jeg nærer jo nogen Tvivl om, hvorvidt der kan ske nogen Forandring heri nu. Det er en Kendsgerning, at Bornholm i denne Henseende har en Særstilling fremfor det øvrige Land, idet dens Søterritorium ikke er respekteret, da svenske Fiskere i 4 Maaneder drive Sildefiskeri under Bornholms Kyst. Nu er det desværre saadan, at vi have meget tarveligt med Sild ved Bornholm; var der Overflødighed af Sild, gjorde det jo ikke noget, om der kom fremmede, som fik en lille Part med, men det er overmaade tarveligt med Fiskeriet i det hele, og ogsaa med Sildefiskeriet. Derfor er det naturligvis saa meget mere generende for Bornholms Fiskere, at denne Bestemmelse vedblivende skal gælde. Jeg nærer nogen Tvivl om, hvorvidt man nu efter alle de mange Udtalelser, der fremkom forrige Gang, denne Sag blev behandlet, kan gennemføre nogen Forandring i dette Forhold, men jeg vil dog gøre en Henstilling, som maaske kunde raade en lille Smule Bød paa de uheldige Forhold og give de bornholmske Fiskere Lejlighed til at faa noget Ækvivalent for de Indgreb, svenske Fiskere gøre paa dansk Søterritorium. Jeg vil henstille til den højtærede Minister, om han ikke kunde udvirke en saadan Ændring i disse Bestemmelser, at de bornholmske Fiskere, i Stedet for at fiske paa den svenske Kyst fra Falsterbo til Cimbrihamn, fik Lov til at fiske fra Falsterbo til Rønneby. Det er blot en Forlængelse af Kysten, hvor de kunne komme til at fiske, medens de nu aldrig kunne komme over at fiske paa det Territorium. Der er Mulighed for, at Fiskerne kunne opnaa noget Udbytte, naar Strækningen bliver saaledes forlænget, og skulde det kunne ske, var det dog en Indrømmelse overfor